

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

(UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND)

REDAKTØR (editor): BJØRN MELBYE — POSTBOKS 875 — OSLO

FORRETNINGSFØRER (manager): O.R.SAKFØRER LEIV A. BRECKE — TORVGT. 1 — OSLO

Tidsskriftet sendes alle samlere tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Abonnement } Innenlands kr. 12,00 pr. år
(subscription) } Uten » » 15,00 » »

Annonseprisene er: $\frac{1}{2}$ side (page) kr. 150,00 pr. gang (§ 21,50) — (sv. kr. 109,00) — (d. kr. 150,00) — (£ 7,10,—).
The Advertising $\frac{1}{2}$ » » » 80,00 » » (» 11,50) — (» » 58,00) — (» » 80,00) — (» 4,00,—).
Rates are $\frac{1}{4}$ » » » 50,00 » » (» 7,25) — (» » 36,00) — (» » 50,00) — (» 2,10,—).
 $\frac{1}{8}$ » » » 30,00 » » (» 4,30) — (» » 21,75) — (» » 30,00) — (» 1,10,—).
 $\frac{1}{16}$ » » » 20,00 » » (» 2,95) — (» » 14,30) — (» » 20,00) — (» 1,00,—).

Samlerannonser: (for medlemmer av forbundsklubber og faste abonnenter) kr. 1,00 pr. linje, minimum kr. 5,00 (omfatter ikke annonser angående salg av merker, samlinger og rekvisita). Bare forskuddsbetalte samlerannonser blir tatt inn.

Tidsskriftet utkommer 11 ganger i året, den 15. i hver måned. Dobbeltnr. juli/august sendes ut 15. august.

Annonser må være forretningsførerens i hende senest den 1. i den måned bladet sendes ut.

Forbundets postgironummer er: 69268 — Bankgironummer er: F 8299 B/179

NR. 4	APRIL 1959	18 ÅRG.
-------	------------	---------

INNHOOLD

Norsk Filatelistisk Tidsskrifts Hederstegn ...	49	Norge 12 øre brun, NK nr. 45	56
Artikler om Nederlands frimerker	50	Hvor bærer det hen?	56
Gjennomhullede merker	52	En-linje-stempelet Christiansund	57
Frimerkene bes avstemplet til samlerbruk ...	53	Halvor Schou — In memoriam	57
Eventyr — priser — verdier	54	Fra alle 4 verdenshjørner	58
Mysteriet Tudal	55	Meddelelser fra Poststyret	61
Kva interesserar mest?	55	Litteratur	62
Unipex	55	Møtereferater	62

Norsk Filatelistisk Tidsskrifts Hederstegn.

Forbundets styre og Tidsskriftets redaktør har enstemmig besluttet å tildele Hederstegnet for 1958 til bysekretær *Herbert Mowinckel*, Bergen, for hans artikler i Tidsskriftet i 1958.

Bysekretær Mowinckel vil få overrakt Hederstegnet på møte i Bergens Filatelist-Klub.

Oslo, den 11. mars 1959.

NORSK FILATELISTFORBUND

Arnstein Berntsen,
president.

Atrikler om Nederlands frimerker.

Av innholdet i dagens nummer vil man bl. a. finne en interessant artikkel om Nederlands frimerker av *Nick J. van Dijk*. Herr van Dijk vil ellers være kjent for leserne fra et par andre artikler om Nederlands frimerker i NFT i det senere. Da van Dijk imidlertid også i de følgende 3—4 nr. av NFT vil bringe spesialartikler om Nederlands frimerker, synes det rimelig at herr van Dijk blir presentert nærmere for leserne.

Som navnet tyder på, er herr van Dijk nederlander av fødsel. Etter noen år i utlendighet som ble avsluttet i japansk krigsfangenskap, er han til slutt havnet i Bergen, hvor han er medlem av Bergens Filatelist-Klub.

Som nederlander av fødsel er han naturligvis meget interessert i sitt fødelands frimerker, en interesse han for øvrig har oppdaget at vi her i Norge deler *meget* med ham. Ut fra dette syn, og også ut fra det motiv å hjelpe til med å skaffe NFT så allsidig stoff som mulig, har herr van Dijk lovet å bidra med spesialartikler om Nederlands frimerker. For at disse artikler skal bli så korrekte og *up to date* som mulig, mente man at man burde holde seg til de offisielle «kilder», og har da herr van Dijk i sakens anledning henvendt

seg til De Nederlandsche Vereeniging van Postzegel-Handelaren og bedt om tillatelse til å oversette den av foreningen utgitte spesialkatalog over Nederlands frimerker m. v. Ved elskverdig imøtekommenhet er denne tillatelse blitt gitt, på nærmere bestemte vilkår, hvorav ett er at oversettelsene bare skal offentliggjøres i NFT her i Norge. Vi henviser ellers i denne forbindelse til innledningen i hans første artikkel nedenfor.

Til tross for at herr van Dijk behersker norsk meget godt, er det innlysende at et slikt oversettelsesarbeid er tidskrevende og byrdefullt og kan vanskelig verdsettes og belønnes godt nok. I den forbindelse kan det imidlertid opplyses at herr van Dijk har lovet å gjøre dette arbeid *helt gratis*, og ønsker ellers ingensomhelst påskjønnelse eller *virak* for dette sitt arbeid. Han håper bare at leserne vil sette pris på hans artikler, noe han neppe behøver å tvile på.

Jeg nytter anledningen til igjen *her* på lesernes og egne vegne å takke herr van Dijk for initiativet til denne artikkelserie samt hans store og uegennyttige oversettelsesarbeid i forbindelse med utgivelsen.

Red.

Nederlands frimerker.

Innledning.

Nederland, ofte, men feilaktig kalt Holland, er et meget populært samleområde her i Norge. I min klubb fins en hel del ivrige «Holland-samlere», og da jeg introduserte den gode, utvidede nederlandske spesialkatalog, fant jeg mange interesserte som skaffet seg et eksemplar. Men ofte måtte jeg hjelpe med å forklare uforståelige avsnitt, og like ofte hørte jeg: «Hvis denne katalogen bare var skrevet på norsk, skulle den være til enda større glede for oss».

Men det går ikke an å oversette en katalog uten videre. «Ettertrykk forbudt» står det med fete bokstaver på første side av katalogen. Ofte har jeg lekt med tanken om oversettelse til norsk, men aldri ble det noe av. Men nå, siden jeg har lovet redaktøren å skrive om nederlandske frimerker i NFT, kom tanken på nytt. Jeg

skrev til forlaget i Nederland og fikk tillatelse på følgende betingelser:

1. Oversettelsen skal publiseres i et anerkjent norsk filatelistisk tidsskrift, og NFT ble godkjent.
2. Det er strengt forbudt å benytte oversettelsen til kommersielle formål og ettertrykk i enhver form er derfor forbudt.
3. Publikasjonene i NFT skal bare omfatte forklarende tekst, eventuelt opplag-tall, men under ingen betingelser verdiangivelser eller prisnoteringer.
4. Kilden skal nevnes ved enhver publikasjon, altså: *Speciale Catalogus 1959* — 18de Editie — utgitt av: *Nederlandsche Vereeniging van Postzegel-Handelaren* - Postbus 111 - s'Gravenhage - Nederland.
5. Tillatelse til oversettelse gis bare én

gang og kan trekkes tilbake nårsomhelst, mens NVPH forlanger et nummer av NFT hver gang et avsnitt blir publisert.

Jeg ber alle lesere særlig å holde seg til punkt 2, så jeg ikke får vanskeligheter med forlaget, og så ønsker jeg bare at mitt arbeide skal være til glede og nytte for alle norske «Holland-samlere».

Nick. J. van Dijk.

ARTIKKEL I

Første utgave.

I januar 1852 så Nederlands første frimerker dagens lys, en serie på tre merker:

- Nr. 1 — 5 cent blå,
- 2 — 10 cent rød,
- 3 — 15 cent oransjegul.

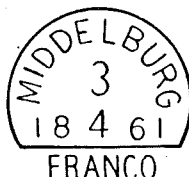
Portrett av kong Willem III. Utkast og stålstikk av J. W. Kaiser, Amsterdam. Platetrykk av Riksmünt i Utrecht. Uttaget. Vannmerke: Posthorn.

A

B

C

D

Trykkplater.

5 cent. Det ble brukt 6 plater:

Plate I, 1852/3 — Farge dyp mørkblå.

Hvitt papir.

Plate II, 1853 — Farge stålblå og gråblå.

Hvitt papir.

Plate III, 1854/8 — Farge blå til lys blå.

Plate IV, 1859/60 — Farge lys blå og melkeblå.

Plate V, 1860/2 — Farge lys blå og grønnblå.

Plate VI, 1862/3 — Farge lys blå (tykt papir) og blå (tynt papir).

10 cent. Der ble brukt 10 plater:

Plate I, 1852 — Farge karmin og som regel hvitt papir.

Plate II, 1853 — Farge karmin, men med farget papir.

Plate III, 1855 — Farge mørkrød.

Plate IV, 1856 — Farge rød.

Plate V, 1857 — Farge rød og mattred, flekket trykk.

Plate VI, 1860 — Farge mørkrosa.

Plate VII, 1861 — Farge karmin (med horn).

Plate VIII, 1862 — Farge karmin (horn retusjert).

Plate IX, 1862 — karminrosa.

Plate X, 1862 — Farge rød på tykt og tynt papir.

15 cent. Bare 1 plate har vært i bruk:

Plate I, 1852 — Farge oransje til mørkgul-oransje.

Alle plater blir beskrevet i neste artikkel, men før vi ser nærmere på platene, må vi først fortelle noe om stemplene, som spiller en stor rolle når man skal avgjøre hvilken plate man har foran seg.

De brukte stempler blir å inndeile i fire grupper:

- A. Franco — datostempel, *antikva* bokstaver *uten* årstall.
- B. Franco — datostempel, *antikva* bokstaver *med* årstall.
- C. Franco — datostempel, stenskrift med årstall.
- D. Stempel: FRANCO i rektangel.

For 5 cent-merket begynner bruk av stempel D med plate IV, mens platene V og VI utelukkende har dette stempel.

For 10 cent-merket begynner bruk av stempel D med plate VI, mens platene VII til og med X alle har dette stempel.

Gummi.

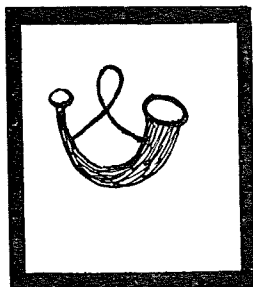
I årene 1859/60 er gummien brun. For øvrig er gummien fargeløs eller meget lett farget.

Trykk.

Merkene i denne utgaven er trykt i ark à 100 stykker, fordelt i 4 blokker på 25 merker (5 rader à 5). Avstanden mellom blokkene er omkring 10 mm. Avstanden mellom merkene varierer fra 2 til 2¾ mm.

Små bølger i platestålet etter innpressing av merkebildene var årsak til uregelmessigheter mellom merkene og skadde rammer, som senere ble fjernet ved retusjering (Norgeskatologen kaller det *Oppgraving*).

Vannmerke.

Merkene er trykt på vannmerket papir med 100 vannmerker (posthorn) fordelt i 4 blokker på 25 med rand og ordet: POSTZEGELS i midten av randen.

Frimerkene står litt lenger fra hverandre enn vannmerkene, slik at vannmerket skyves tilside etterhvert som frimerkene fjerner seg fra midten. Følgen er at bare de midterste merker i arket har et pent sentrert vannmerke.

Papir.

Papiret er hårdt og tykt med små avvikelser (litt ribbet ved de første plater). De første utgaver er trykt på litt tynnere papir, mens de siste utgaver av 5 cent (Pl. VI) og 10 cent (Pl. X) er trykt på tynt, porøst papir. Papiret har alltid vært hvitt, men bare beholdt denne fargen ved klare trykk fra rene plater. Papiret er ofte lett farget på grunn av urene trykkplater. (Sterkest ved 5 cent pl. II og 10 cent pl. II, V og VII.)

Nytrykk.

I 1895 har firmaet J. A. Moesman i Utrecht uoffisielt laget nytrykk av 10 cent plate IV i 9 forskjellige farger (svart, gul, oransje, grønn, blå, rød, karmin, grå og brun), både på kartongpapir og på tykt og tynt papir uten vannmerke. Merkene ble brukt til illustrasjoner i et standardverk om Nederland og dets kolonier, og er verdiløse.

Opplag-tall.

5 cent:

Trykt: 20 985 700, solgt: 19 400 818.

10 cent:

Trykt: 17 145 800, solgt: 15 876 612.

15 cent:

Trykt: 2 411 500, solgt: 2 126 289.

Merkene ble ugyldig til frankering fra 31. oktober 1879.

(Forts.)

Gjennomhullede merker.

Ser i nr. 10 av bladet at der er spørsmål om gjennomhullede merker.

Jeg vil i den anledning opplyse at jeg er i besittelse av følgende merker:

10 øres løve gjennomhullet A.M.

10 øres løve Svalbard gj.hullet V.M.

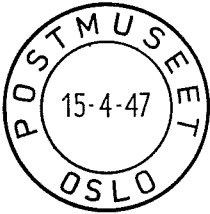
Hvis mulig at det er av interesse for samlere, gis denne opplysning, samtidig som en gjerne vil vite hvem som har utført dette.

Georg Johansen,
Kvalsund pr. Hammerfest.

*

De nevnte gjennomhullinger er ikke oppført i Norgeskatalogen 1959, det skulle da tyde på at disse er «private». Men det er muligens en (eller flere) av leserne som kan gi herr Johansen svar på hvem som har utført dette, enten gjennom NFT eller i brev til ham direkte. Var det ellers ikke en idé at man fikk katalogisert alle kjente gjennomhullinger på norske merker?

Red.

Besøk
Postmuseet
Åpningstider:
Søndag kl. 12—15
Tirsdag » 10—15
Torsdag » 10—15
Fredag » 10—15

Frimerkene bes avstemplet til samlerbruk.

På høstparten av 1958 fikk vi etter lang tids savn den nye utgaven av «bes-pent-stemplet»-vignetten. Også den nye vignetten er på baksiden forsynt med en stemplingsanvisning som man med største beklagelse må tillate seg å betegne som «ikke brukbar».

Den nye stemplingsvignetten umuliggjør å få stemplet norske frimerker slik at avstemplingen tilfredsstiller de fordringer FIP stiller til stemplede merker i samlinger som skal delta i internasjonale utstillinger.

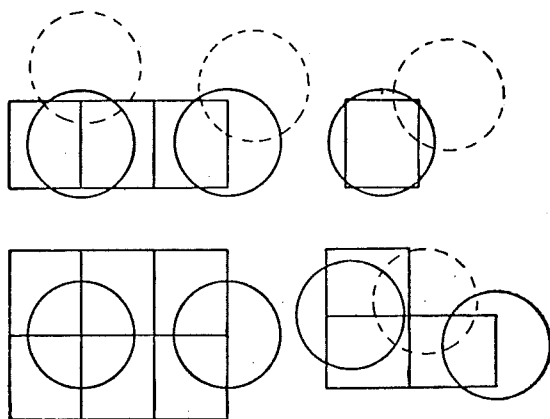
I FIP's reglement for motiv/temasamlinger på internasjonale utstillinger (vedtatt nov. 1958) heter det nemlig i artikkel 6: «De brukte frimerker skal ha ren og lesbar avstempling, som så lite som mulig dekker det på frimerket fremstilte billede»

Stemplingsvignetten fra 1944 (se NFT nr. 4/44, side 50) hadde en anvisning om stemplenes anbringelse som var helt utmerket. Etter denne kunne man oppnå å få avstemplingene i et av frimerkets hjørner. På foranledning av klager innskjerpet Postverket denne pene hjørnestempling i sitt Sirkulære 32 for 1952.

I stedet for å holde fast ved stemplingsanvisningen på vignetten av 1944 har vi fått en avstemplingsanvisning som praktisk talt ødelegger et merke som samlerobjekt. Ved å kaste et blikk på den nye vignettens bakside, vil man straks se:

Er brevet forsynt med *ett* merke, vil dette bli stemplet midt over hele merket. (Den gamle vignett anga et diskret hjørnestempel.) 3 merker sammenhengende vil få samtlige tre merker ødelagt av stempler midt over merkene. (På den gamle: stemplet i hjørnet.) Også ved øvre venstre merkesammensetning har den nye vignett en uheldig endring av stempelanbringelsen.

Jeg tok vignetten i bruk da den kom, men det har jeg måttet slutte med etter at mine forbindelser har beklaget seg over at den filatelistiske frankering var totalt ødelagt av stempel over hele merket, slik

at motivet forsvinner og stemplet blir det som skinner i øynene. —

Og nå er også den nye vignettens anvisninger innskjerpet i Postverkets Sirkulære 29/58. Og som lojale tjenestemenn følger da også Postverkets funksjonærer anvisningene.

Da jeg for noen dager siden leverte et rek. brev og ba vedkommende som tok imot det å stemple de påsatte merker i det ene hjørnet, slik at selve merkebildet ikke ble «svertet», spurte vedkommende om jeg ikke heller ville ha det «filatelistisk stemplet» — og viste meg i den anledning vignettens stempelanvisning. Han ble høyst forbauset da jeg likevel foretrakk den avstempling jeg hadde bedt om. Dette var en yngre funksjonær. Flere noe eldre funksjonærer jeg har talt med er imidlertid høyst forbauset over den nye vignett, og kan ikke forstå at anvisningene kan karakteriseres som «pen stempeling».

Hvilket den da heller ikke er. Og som sagt strider den mot det reglement FIP har gitt for brukte merker i utstillingsamlinger. —

Den nye vignett bør trekkes tilbake hurtigst mulig og erstattes av en som har samme stempelanvisninger som 1944-års vignetten. (Jfr. skissen. Avstemplingen slik som 1944-vignetten ga anvisning på er antydnet med strekede sirkler.) Og det bør skje før ramaskrikene fra inn- og utland blir for store.

Odd Graham.

EVENTYR - PRISER - VERDIER

På auksjonen i OFK 26. januar d. å. falt det meg inn at det kunne være ganske morsomt å fabulere litt om godtfolks ønskedrømmer og vurderingsevner når det gjelder priser på egne frimerker.

Det var 20 øre med omvendt V + haledusk denne gang. Den enestående raritet. Det ensomme merke som etter auksjonarius' bemerkning representerer Norges 3 sk. banco *gullt*! Ja, stort kraftigere kan det vel ikke uttrykkes. Selv om det tar tid før trollene i Hedalen oppfatter pointet.

Selv har jeg moret meg med den tanke plutselig å bli eier av et Norge nr. 1 med dobbeltfot avstemplet f. eks. «Constitutionen». Hyggelig liten ting, ikke sant? Drømmen må ha vært sterk, for jeg opplevde da virkelig å få fatt i «ÆGER» på *Cracked Plate*, og det lukter da av fugl, selv om det for sannhetens skyld bør innrømmes at merket er klippet innpå flere steder, men, men

Så langt gikk altså ønsketenkingen i oppfyllelse, og slumpen kan vel en dag bringe fram en brevkortklisje stemplet *Kinn*. Tenk for et auksjonsobjekt!

Eiere av morsomme objekter har sikkert sine lyseste øyeblikk når de, etter endt arbeidsdag, i lampeskinns med dempet radio, samt en velfrissert snadde i munnviken, beskuer sine mer eller mindre perfekte merkevenner. Det er sikkerlig slik at en gunstig atmosfære er sterkt medvirkende til manglende nøkternhet, og jo dypere man synker ned i en slik ønskesituasjon, desto kortere er veien til de store multiplikasjoner. Vi kan jo ta f. eks. forannevnte 20 øre med omv. V + dusk. Katalogpris kr. 500,— for ordinært merke (hvis man her kan bruke uttrykket ordinært), for haledusken kr. 7,—, tilsammen kr. 507,—, men dette lyder jo nesten meningsløst. Det ville jo være å gi bort en raritet henimot gratis! Nei, her må man multiplisere de kr. 500,— med 7, så fremkommer det «moderate» kr. 3 500,— — *tenk seg til: Norges største raritet for kr. 3 500,—! Røverkjøp*, sier eieren og sender den til auksjon med denne minstepris — og et skilsmisssesukk!

Nå kjenner jeg ikke merkets eier, og heller ikke om noen annen er kommet frem til omskrevne fremragende kalkyle, men for å si noen små fornufts kjed-

sommeligheter til slutt, så må alle samlere holde opp å tro at der gis noen lov om et slags felles multiplum for kombinasjonsrariteter. — Det er generalsamleren som til syvende og sist er basis for frimerkepriser, billige og kostbare. Spesialistene er en meget, meget liten gruppe blant det store antall samlere, og disses marked er overmåte begrenset. Det ser man allerede med 20 øre omv. V, som såvidt jeg vet finnes i ca. 160 eksemplarer og derfor burde betinge en langt høyere pris enn kr. 500 (ubrukt), men det er og blir en spesialitet, og dette må alle som anskaffer merket forsøke å huske. Det er hverken par, striper, feiltrykk, diamant-takninger, halveringer, feilstemplinger eller andre snurrepiperier som er mest samleverdig. Det er nemlig det ordinære merke pent ubrukt eller brukt i harmoni med generalsamlerkatalogens noteringer. Det er det kurante samlerobjekt, det som er mest samleverdig fordi det er lettest omsettelig i en tvangssituasjon.

Alle som etterlater seg samlinger bør være a jour med disse ting og burde i grunnen gi sine pårørende orientering om hvor de beste omsetningsmuligheter for etterlatte samlinger finnes. Men det er sjelden slike direktiver foreligger.

Alle frimerker vil etter hvert noteres med stadig nye priser, men man må lære å sjelne mellom merker som virkelig stiger i verdi, og de som bare tilsynelatende stiger ved en prisendring, betinget av kronens eller andre valutaers fall.

Det er slett ikke umulig at 20 øre med omv. V og dusk kan komme opp i kr. 3 500,— når inflasjonen om ikke så mange år har 7-doblet arbeidslønn, skatter og husleie, men det er en annen historie som sikkert også OFK's husfond med obligasjonene kommer til å bringe dystre tider om.

Hvorfor kan ikke OFK opptre som moderne aksjeklubber? Velge et 10- eller 20-tall av førsteklases aksjer og benytte anledningen nå med det lave kursnivå til å sikre seg slike verdier som har størst mulighet for å kompensere inflasjonen ved at de stiger i takt med den?

Jeg har så ofte og så forgjeves hatt disse spørsmål oppe i OFK, og benytter anledningen her til å gjenta at de økonomiske lover tar ikke hensyn til om for-

eldede lovparagrafer hindrer en forening fra å anbringe sine midler med fornuft. Gjentakelsen av den antikverte bestemmelse om at penger skal anbringes på samme måte som bestemt for umyndiges midler, har skapt stor økonomisk ulykke, og ulykkene vil bli meget større enn de er i dag!

Hvis andre filatelistklubber i Norge har fonds i rede penger eller obligasjoner, så gjelder mine ord også disse. Det hjelper heller ikke å ha pantobligasjoner hvis man ikke makter å slå til seg eiendommen og har midler til å løse inn andre obligasjonsiere.

Oslo, 27. januar 1959.

Henrik Thrap-Meyer.

Mysteriet «Tudal».

Stempelsamlere koser seg med dette merkelige stempel med de klønete bokstaver og håndskreven dato, ganske sjeldent er det også. «Frimerke-Kontakt» nr. 5/58 og 1/59 behandler det og forutsetter at det er identisk med Tuddal i Telemark, som ble postkontor i 1885 og fikk stempel neste år.

Tuddal ligger i Hjartdal herred, og tidligere fantes det følgende postkontorer eller «-åpnerier» innen herredet:

1859 Hjertdal, nr. 117,

1871 Hjertdal, stenskrift,

1871 Saudland, stenskrift.

I 1893 ble navnet forandret til Sauland, samtidig som postkontoret fikk sveitserstempel. Det ligger et par mil fra Tuddal, og det er lite sannsynlig at Tuddal hadde eget postkontor og stempel før 1886.

Men hva med stempelet «TUDAL»? I fjor sommer kjørte vi en tur til jubileumsbyen Skien. Som vanlig kjørte min frue, mens jeg var kartleser. Og der sto det plutselig «Tudal veidele», Tudal med én d, 14,3 km fra Skien. Selvsagt gjorde jeg mine refleksjoner. Stedet ligger et stykke syd for Siljan kirke og har veiforbindelse over til Kvelde, dessuten til Skien. Det er sannsynlig at Tudal har vært et lite knutepunkt i den tids lokale postrute, og et indisium er at et av mine Tudal-stempler stammer fra Skien.

Er ikke dette et spor som bør undersøkes, og en morsom oppgave for lokale posthistorikere?

H. B.

Kva interesserar mest?

Fleire hev svara paa dette i kameratsleg innstilling og med forvitnelege tanke-rekkjor, soleis hr. O. T. Øvrebotten, Bergen, i nr. 2. Det same kan segjast ogso om G.h.m.'s karakterfaste pen. Det skulle interessera aa sjaa meir fraa desse om filaktuelle emne.

Baae gir vaar elskverdege redaktør og bladet den honør eg heilt og fullt vil underskriva, og legg til: Vaar takk til redaktøren for sendingarne av dei mange fine, innhaldsrike skrift og hefter fraa mange land. Vaare juniors er straalande naar dei fer tiletla desse. Eg vil ogso nemna det store arbeid og omtanken som ligg i aa faa istand tidsskriftet. Vanskeleg hev det vore aa finne ein habil redaktør, som tek det paa seg — mest for saka si skuld. Lat meg faa setja fingeren paa noko hr. Simonsen nemner i referatet fraa Kristiansand — han etterlyser stoff for juniors, og eg legg til: Kunne ikkje vaart tidsskrift hava om ikkje meir enn 1 side i kvart nummer lesestoff for juniorklubben med rettleiding og kunna av ymse slags gjeldande frimerkja — me vantar noko slikt diverre. Tidsskriftet vilde ogso faa fleire abonnentar. — Til slutt vil eg takka hr. H. Frøysa, Moss, for det han skriv i aarsmeldinga: «De klubbreferater tidsskriftet bringer, leses med stor interesse, da disse referater gir gode opplysninger om andre klubbers drift og trivsel.»

Filateli er etter sin idé langt ifraa alvorlege børs- og pengespekulasjonar. Det er noko som heiter samlarga; lat denne gleda faa straala fram baa i song og med festlegt samvær, og desse lærerike kontaktobjekt som referata verkeleg er, vil me faa ha ubrigda som hittil. *K. S.*

Unipex.

«Golden Jubilee of the Union of South Africa» firas bland annat genom en internationell frimärksutställning i Johannesburg, City Hall, mellan den 30 maj och 4 juni 1960. Namnet blir UNIPEX och värdar äro «The Philatelic Society of Johannesburg», Pestverket, stadens magistrat etc.

Dr. Imre Vajda, Drottninggatan 82, Stockholm, har blivit kallad såsom jury-medlem och fungerar samtidigt såsom kommissarie för Norge och Sverige. *I. V.*

NORGE, 12 ØRE BRUN, NK NR 45, MED UREGELMESSIG TAGGING

Ifølge Norgeskatalogen skal 12 øre brun, begge plater, være tagget $14\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$, og inntil for ganske nylig har jeg da heller aldri funnet et eneste eksemplar som har hatt en annen tagging. Ved gjennomgang av noen hundre stykker ervervet fra utlandet, fant jeg imidlertid et eneste eksemplar som ved nærmere undersøkelse oppviste følgende tagging: Overkant: $12\frac{1}{2}$ — begge sidene: $13\frac{1}{2}$ og underkant: $14\frac{1}{2}$. Se klisjéen. Merket er ikke reparert (på satt overkant). Merket er som det fremgår av stemplet 3. V. 85, og overkantens tagging har en viss likhet med vår kjente $12\frac{1}{2}$ -tagging. Imidlertid rimer det jo ikke særlig godt med denne taggingen på et så vidt tidlig tidspunkt, Norgeskatalogen nevner tiden 1892—1897 som tidsrommet for våre grovtaggete merker, men dette er visstnok ikke helt korrekt heller, da 3 øre nr. 51 IV grovtagget kjennes stemplet allerede i 1891. Forresten kunne det være artig å vite hvorfra denne taggingsmaskinen stammet. Norgeskatalogen sier ingenting om dette, utenom at den fra England innkjøpte taggingsmaskin (som tagget $14\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$) flere ganger ble reparert, og at vi som en følge av denne maskins ubrukarhet enkelte ganger har fått noen sjeldne «grovtaggete» varianter. Men disse varianter er altså ikke kjent med tidligere avstemplinger enn fra 1891. Spørsmålet er derfor: Sto denne taggingsmaskin som en slags reserve allerede fra 1863, eller fra når? Under nr. 20, 6 skilling, er bl. a. anført at *feiltagging* er kjent, men med dette menes formodentlig tagging langt inn på merket på den ene eller annen kant. Jeg har personlig aldri sett denne feiltaggingen, og det er kanskje fler enn meg som er i samme båt. Det kunne derfor muligens være på sin plass å få en avbildning av varianten i Norgeskatalogen ved tid og leilighet. Men tilbake til dagens lille «nøtt». Etter de opplysninger som foreligger i dag, skulle en slik tagging på det tidspunkt det her er tale om, være utelukket. Det skulle da stå bare én mulighet igjen, og det er at merket antagelig må være omtagget ved «privat initiativ»! og således være en slags forfalskning. Det er

en annen ting som også må sies å støtte denne antagelse. Vår «grovtagging» er en *kamtagging*, hvorved over- og underkanten får taggingen $13\frac{1}{2}$! Ved en offisiell omtagging med vår taggingsmaskin skulle overkanten av merket ha fått taggingen $13\frac{1}{2}$ og sidene bli «diamanttagget» (ved naturlig innføring av arket). For å få til perforeringen $12\frac{1}{2}$ i overkanten av merket, slik som i dette tilfelle, måtte arket ha vært ført inn i maskinen med «bredsiden» først. Merkets sider ville da fått taggingen $13\frac{1}{2}$, hvis utagget på forhånd. I dette tilfelle «diamanttagging». Jeg antar at sistnevnte fremgangsmåte er bortimot utenkelig, for ikke å si ugjørlig. Sannsynligheten for at vi her står overfor et «ettertagget» merke er derfor meget stor, men det kunne være interessant å høre om noen av leserne er kommet over liknende taggingsvarianter, enten på dette merket eller andre fra noenlunde samme tidsepoke.

Red.

Hvor bærer det hen?

Herr redaktør!

For mange år siden — undres om det ikke var i 1929 — holdt jeg i Oslo foredrag under ovenstående titel om det forkastelige i at Postverket sendte ut nye frimerker som ikke var postalt nødvendige. Dette foredrag står gjengitt bl. a. i den årbok som Norsk Filatelistforbund ga ut i 1932. Og det ble dengang hevdet at vårt forbunds meget viktige oppgave også var å motarbeide utgivelsen av postalt unødvendige frimerker.

Nå ser jeg i Deres blad, herr redaktør, at det hever seg røster for helt motsatt oppfatning. Ja, der stilles endog krav om utgivelse av frimerker i anledning av våre byers jubileer. Under krigen var det et byjubileum i Rorøs, og der hevet seg røs-

ter for frimerker i den anledning. Som redaktør av Nordisk Filatelistisk Tidskrift latterliggjorde jeg dengang forslaget. Vi har mange byer i vårt land, og det skulle se nydelig ut om vi hver gang en by hadde rund fødselsdag skulle bli velsignet med frimerkeserier. Hvordan skulle det gå oss og filateliens om det ble utgitt nye frimerkeserier ved hvilket som helst idiotisk jubileum? Vårt Norgesalbum ble til slutt et leksikon. Og dyrt ble det også, men først og fremst unødvendig og latterlig.

Dengang Norsk Filatelistforbund ble startet her i Stavanger den 13. juni 1931, ble det ved middagen på Grand Hotel sunget en sang til Dronning Filatelias pris (Fias pris), og i ett av versene heter det: «Derfor med tiden så krever vi en serie for Kielland og en for konsul Bjelland og en for Asbjørn Kloster med vannmerke i». Ja, linjene er gjengitt etter hukommelsen, men realiteten var vel den gjengitte.

Ganske visst har konsul Bjelland ennå ikke fått hederen — og vi får håpe at vi blir skånet for alle disse kostbare og unødige utgaver i fremtiden. Det er nå 556 norske frimerker ifølge Norgeskatalogen 1959 — la oss konsentrere oss om disse.

Bertr. C. Middelthun.

In Memoriam.

Halvor John Schou.

Den 28. januar i år gikk tidligere kontorchef på Hjula Væveri *Halvor John Schou* bort, etter et kortere sykeleie.

Vi har grunn til å minnes denne mann som var medlem av Oslo Filatelistklubb fra midt i 1920-årene og til utbruddet av siste verdenskrig.

Avdøde var ypperlig utrustet for de rent forskningsmessige sider av filateliens, og var bl. a. medlem av klubbens første offisielle katalogkomité.

Han var muligens ikke den første, men sikkert i sin tid den ivrigste og grundigste samler av norske frimerker på hele brev. Han opparbeidet også en betydelig brevsamling, hvor han bl. a. rekonstruerte 4 sk. Oscar Hode på hele brev (visstnok første gang dette ble gjort), og videre gikk han så langt som til å samle samtlige typer av alle norske frimerker på hele brev. Samlingen ble i begynnelsen av 30-årene solgt til England.

Herr Schou hadde bl. a. et meget langvarig og vennskapelig samarbeide med dr. Justus Anderssen, og utarbeidet den første oversikt over Christiania Bypoststempeler med angivelse av stempeltyper. Dette arbeide ble muliggjort ved at Schou var eier av et meget stort, gammelt arkiv.

Schou var en usedvanlig mennesketype. Man kunne fristes til å kalle ham prototypen på det vi forstår ved en gentleman. Han var en ordensmann i all sin ferd, og vant stor respekt og mange venner i løpet av de ca. 10 år han var aktiv.

Det lå ikke for Schou å dele sine interesseområder, så da han arvet en betydelig boksamling, fant han å måtte ofre frimerkene til fordel for bokinteressen, som fikk eneprioritet.

Som menneske var herr Schou fin og beskjeden, hjelpsom og kultivert i ord og gjerning, og særlig vi eldre klubbmedlemmer vil alltid med glede tenke tilbake på samarbeidet med ham gjennom mange givende og hyggelige år. *H. Thrap-Meyer.*

Èn-linje-stempelet Christiansund.

Det ovenfor avbildede én-linje stempel CHRISTIANSUND (i svart farge) på 3 strip 4 skilling, NK nr. 19, har vært gjenstand for en del diskusjon. Stempelet finnes ikke i den eksisterende stempelkatalog, og det har så vidt meg bekjent, aldri vært gjengitt i original. Jeg har tidligere sett fragmenter av stempelet på blant annet 2 skilling 1872, men det har aldri lyktes meg å finne ut av hva disse fragmenter gikk god for. Imidlertid, disse fragmenter har nå ved hjelp av dette fullstendige stempel funnet sin forklaring — til alles tilfredshet. Spørsmålet er bare videre: Er dette stempel et dampskipstempel, eller er det et provisorisk stempel fra Christiansund på denne tiden?

Er takknemlig for svar på dette, og i det hele alle mulige opplysninger som den enkelte leser måtte sitte inne med hva angår dette stempel.

Red.

Fra alle 4 verdenshjørner.

Norden:

FINNLAND:

22. mars d. å. et minnemerke i verdien 30 mark i anledning av 150-årsdagen for åpningen av Borgås landdag. Førstedagssalg foregikk bare fra Borgå, fra og med 23 mars fra alle landets postanstalter. Opplag: 2 millioner.

Primo april d. å. forekom en del endringer i portotakstene, av hvilken årsak man fikk noen nye verdier i den kurerende serien. Bruksseriens 34 m. ble konvertert til 45 m. og fikk overstempelingen 45 m. Opplag 850 000 stk. Kort tid etter forelå et nytt 45 m. med samme motiv som det nåværende 34 m.

Førstedagssalget av det overstemplede 34 m. var 5. april d. å., og stedet var Tammerfors. Salget skjedde her i anledning av «Frimerkets dag». Fra og med 6. april var merket til salgs i alle landets postanstalter.

13. mai d. å. en minneserie på to merker i anledning av 100-årsdagen for skogforvaltningen og 100-årsdagen for opprettelsen av det første finske dampsgbruk, Kestilä. Verdien er 10 og 30 mark. Opplag: 2 millioner serier.

NORGE:

85 øre gråbrun i type: Kong Olav.

25 øre grønn i type: Off. Sak.

DANMARK:

16. mai d. å. et minnemerke i verdien 35 øre rødilla, i anledning av Den danske Ballet- og Musik-Festival i dagene 17.—31. mai 1959. Merket viser et motiv fra balletten Sylfiden. Frimerket er i 1½ gang alminnelig merkestørrelse og i ark à 50 stk. Tagget 12¼.

SVERIGE:

8. mai d. å. et minnemerke i verdien 30 + 10 ø. — 2- og 3-sidig tagget — i anledning av 100 årsdagen for Røde Kors' innstiftelse. Motiv: Bilde av Henri Dunant (1828—1910).

Utenfor Norden:

BELGIA:

25. februar d. å. en velgjørenhetsserie på 3 verdier: 1 franc + 50 centimes, 2.50 f. + 1 f. og 5 f. + 2.50 f. Tilleggene går til flyktningehjelpen.

Ark à 30 merker, tagget 11½. Merkene er til salgs ved alle landets postkontorer til 25. april d. å. og har frankeringsgyldighet til 1. oktober 1960.

FORENTE STATER (USA):

12. februar d. å. utkom, som allerede kunngjort, det første merket i anledning av Abraham Lincolns 150-årsdag. Det var et 1 cent merke, grønt, i stort format. Hodgenville, Ky., var ste-

det som de riktige førstedagsbrev bør være avstemplet med. Allerede den 27. februar kom neste merke i samme forbindelse, et 3 cent merke, og stedet for førstedagsavstempling hva dette merket angår er Cooper Union. 30. mai d. å. kommer så 3dje og siste minnemerke i 4 cent verdien.

Abraham Lincoln var De forente staters 16de president og en av landets største. Han er da også blitt behørig hedret opp gjennom årene, også på frimerker, og er ved siden av George Washington og Benjamin Franklin hyppigst å finne på USA's frimerker. Det første frimerke med A. L.'s portrett på forelå 15. april 1866. Det er et 15 c. (svart) frimerke utgitt i anledning av årsdagen for hans død. Han ble som kjent skutt 14. april 1865 i Ford teatret. Siden er han gjengitt på minst én verdi i alle etterfølgende kurerende utgaver. I tillegg fins hans bilde på 6 c. verdien i den såkalte «departemental» serie av 1873, og naturligvis på helsakene. I 1869 ble det utgitt en minneserie i anledning av åpningen av den transkontinentale jernbane. På 90 c. i denne serien finner vi hans portrett. Denne serien var for øvrig den første serien USA ga ut trykt i 2 farger.

I 1909 ble det i anledning av 100-årsdagen for hans fødsel utgitt et minnemerke i verdien 2 c. rød. Dette merket er trykt på to forskjellige slags papir. Man skjeler således mellom alminnelig hvitt papir og blåaktig papir, begge tagget. Merket foreligger også utagget på alminnelig hvitt papir.

Ball monumentet i Lincoln Park er gjengitt på et 3 c. frimerke (fiolett) som ble utgitt i anledning av 75-årsdagen for The Emancipation Proclamation (Negerslaveriets opphevelse). Den nøyaktige dato for proklamasjonen er i desember, men man besluttet å sende ut frimerket på «The colored People's Day» under verdensutstillingen i New York, 2 uker før det spennende valg det året. Lincoln ble æret igjen i 1942 (7. juli), da et 5 c. frimerke ble utgitt med portrett av ham og dr. Sun Yat Sen på. Frimerket ble utgitt til minne om 5-årsdagen for kinesernes motstand mot den japanske aggresjon.

19. november 1948 så atter et Lincoln-merke dagens lys. Dette merket viser Daniel Chester French's statue av ham. Statuen står i Lincoln Neb. Merket ble utgitt i anledning av 85-årsdagen for Gettysburg-talen. 27. august 1958 fikk man så et 4 c. merke, det såkalte Lincoln-Douglas minnemerke som en begynnelse på 150-årsfeiringen. Lincoln er ellers blitt æret ved frimerke-utgivelse i hele 15 forskjellige andre land.

FRANKRIKE:

21. mars d. å. et frimerke i verdien 20 frc. + 5 frc.: Nat — luftposttjenesten, i anledning av Frimerkets dag.

GHANA:

6. mars d. å. en minneserie på 4 verdier i anledning av 2-årsdagen for landets selvstendighet. Verdiene er: 1/2 d., 2½ d., 1/3 og 2/—.

Merkene er trykt hos Harrison & Sons, Ltd., London, og til salgs i bare 5 uker regnet fra nevnte dato. Opplag ukjent.

Utgaven som ble utgitt i anledning av 150-årsdagen for Lincolns fødsel, ble utsolgt utgivelsesdagen. Likeså minneblokken. Denne ble for øvrig rasjonert i forhold til det kvantum man kjøpte av selve serien. Fa. Stanley Gibbons tar i sitt husorgan kraftig fatt i dette forhold og setter spesielt fingeren på følgende: Man hadde bestilt en viss mengde serier og en viss mengde av blokkene. Firmaet fikk de bestilte serier, men ikke det bestilte antall blokker, da antallet ikke sto

i forhold til bestillingen på seriene. Men, sier selgeren, hvis S. G. bestiller flere serier, vil firmaet også få flere blokker!

Denne form for frimerkepolitikk finner S. G. så utenfor det vanlige, at det besluttet å avbestille det allerede bestilte, og overhodet ikke føre denne blokken på lager. Som firmaet uttaler: «We feel sure that our customers will understand our not supplying.»

Leverandøren er The Ghana Philatelic Agency, New York. Det er videre å merke at the Agency var tidlig ute med meldingen om blokkens komme, og med anmodning om å innsende bestilling på denne i tide.

Det formodes at eksemplarer av denne blokken, som selve merkene, stemplet i selve Ghana, blir et særsyn!

NEDERLAND:

4. april d. å. to minnemerker i verdiene 12 cent gul og 30 cent rød i anledning av 10-årsdagen for stiftelsen av NATO. Merkestørrelse: 24,2 ×

31,55 mm. Kamtagget $12\frac{1}{2} \times 12$. Ark à 100 merker. Uten vannmerke. Merkene blir til salgs i 4 uker fra og med 4. april d. å. eller så lenge opplaget varer. Opplaget er ikke kjent.

MONACO:

I løpet av mai d. å. to nye luftpostmerker i verdiene 300 og 500 frc.

I anledning av åpningen av poliklinikken «Princesse Grace» et minnemerke i verdien 100 frc.

I anledning av åpningen av UNESCO-bygningen i Paris 2 merker i verdiene 25 og 50 frc.

I anledning av XXVIII. Ralley Monte-Carlo et minnemerke i verdien 100 frc.

En blomsterserie bestående av 8 merker i verdiene: 10, 15, 20, 25, 35, 50, 85 og 100 frc.

I den kurserende serien: 25, 30 og 50 frc.

Til slutt er det forutsatt utgitt en serie på 4 merker med motiv: Monumenter. Verdiene blir visstnok: 5, 35, 85 og 100 frc.

NY ZEALAND:

I anledning av 100-årsdagen for provinsen Marlboroughs eksistens ble det 2. mars d. å. utgitt en minneserie på 3 verdier — nemlig: 2 d. grønn, 3 d. blå og 8 d. brun.

POLEN:

10. mars d. å. en minneserie på 3 merker i verdiene 40 gr. rød, lys brun og svart, 60 gr. gul, rød, grønnblå og svart, samt 1,55 zl. rød, fiolett, gråblå og svart, i anledning av Det polske arbeiderpartis 3dje kongress! 60 gr. har størrelsen $31,25 \times 25,5$ mm, mens 40 gr. og 1,55 zl. har størrelsen $25,5 \times 31,25$ mm.

RUSSLAND:

25. november 1958—januar 1959 en ny luftpostserie på 5 verdier, 20, 40, 40 og 60 kopek samt 2 rubel, flerfarget. Merkene er utgitt både tagget og utagget. Utagget i et begrenset antall.

2. oktober 1958 en serie på 15 verdier som gjengir bilder fra de forskjellige hovedsteder i de forskjellige republikker. Samtlige merker har verdien 40 k. Serien forelå komplett pr. 30. desember 1958.

4. oktober 1958 et minnemerke i verdien 40 k. i anledning av en konferanse som fant sted i Taschkent hvor asiatiske og afrikanske forfattere deltok.

4. oktober 1958 et minnemerke i verdien 40 k. i anledning av 1100-årsdagen for forfatteren Abu Abdullo Rudakis fødsel. Farge: Brun og gul.

18. oktober 1958 et minnemerke i verdien 40 k. i anledning av 1500-årsdagen for grunnleggelsen av byen Tbilidi, hovedstaden i republikken Georgia. Farge: Brun og blå.

20. oktober 1958 en minneserie på 3 verdier, alle i verdien 40 k., i anledning av 25-årsdagen for grunnleggelsen av tungindustrien i Sovjet. Farger henholdsvis: Grønn, blå og rød.

25. oktober 1958 en serie på 6 verdier utgitt i anledning av 40-årsdagen for Komsomol/Den ungkommunistiske liga. Verdiene er: 10, 20, 25 og 60 k. samt 1 r. Flerfarget.

31. oktober 1958 to minnemerker i anledning av 41-årsdagen for den store russiske revolusjon. Verdiene er 40 k. og 1 r. Flerfarget.

5. november 1958 et minnemerke i verdien 60 k. i anledning av 10-årsdagen for proklamasjonen av menneskerettighetene.

29. november 1958 et minnemerke i verdien 40 k., flerfarget, i anledning av 30-årsdagen for den russiske poet Sergej Esenins død.

5. desember 1958 et minnemerke i verdien 40 k., viet den store kinesiske dramatiker Guan-Han-tsin.

12. desember 1958 et minnemerke i verdien 40 k. i anledning av årsdagen for den russiske statsmann og partileder Sergo Ordjonikidzes død.

17. desember 1958 et minnemerke i verdien 40 k. i anledning av 350-årsdagen for den engelske poet John Miltons fødsel.

20. desember 1958 et minnemerke i verdien 40 k., flerfarget, i anledning av 40-årsdagen for den sovjetrussiske republikk Bjelorussia.

23. desember 1958 et minnemerke i verdien 40 k., flerfarget, viet den store poet fra Azerbeidtschan, Fizuli.

24. desember 1958 to minnemerker i verdien 40 k. for begges vedkommende, flerfarget, utgitt i anledning av den store folketelling som skal finne sted i 1959.

26. desember 1958 et minnemerke i verdien 40 k., flerfarget, i anledning av 100-årsdagen for den store italienske skuespillerinne Eleonore Duzes fødsel.

26. desember 1958 et minnemerke i verdien 40 k., flerfarget, til minne om 100-årsdagen for den russiske naturalist Rulies død.

3. januar d. å. et merke i verdien 1 r., flerfarget, i anledning av utskytingen av måneraketten.

7. januar d. å. to merker i verdiene 40 og 60 k., flerfarget, i anledning av Sovjetunionens industriutstilling.

20. januar d. å. to minnemerker i verdiene 40 og 60 k. i anledning av kommunistpartiets 21. partikongress som ble åpnet i Moskva 27. januar d. å.

SOMALIA:

Ultimo mars en serie på 4 verdier i anledning av åpningen av Somalias konstituerende forsam-

ling. 0,05 Somali og 0,25 S. samt to luftpostmerker: 1,20 S. og 1,50 S. Merkene har frankeringsgyldighet i 6 måneder regnet fra utgivelsesdagen. Merkene er trykt i Roma på hvitt papir med vannmerke stjerner. Tagget 14. Merkestørrelse: 30 × 40 mm.

Det vil i samme anledning også bli utgitt et miniatyrark med de samme merker, tagget og med samme slags papir. Pris pr. blokk: 5,00 S.

I den nærmeste fremtid vil de to verdier i blomsterserien, 1,10 og 0,25 S. bli trykt opp igjen.
1 Somali = 1 krone.

TSJEKKOSLOVAKIA:

27. februar d.å. i anledning av landbrukskooperativenes IV. nasjonale kongress i Praha i tiden 19.—22. mars d. å., to minnemerker i verdiene 30 heller rød og blågrønn samt 60 h. blå og gul. Ark à 50 merker. Merkestørrelse: 23 × 40 mm. Frankeringsgyldighet inntil videre.

ØSTERRIKE:

5. mars d. å. et merke i verdien 2.40 Schilling, gulgrønn, det såkalte «Für Europa»-merket. — Frankeringsgyldighet fra 9. mars 1959. Opplag: 3 millioner.

Meddelelser fra poststyret.

Poststeder.

Nypan poståpneri er nedlagt 1. februar 1959. Post til stedet skal sendes til Melhus.

I tiden 3. februar—24. april 1959 er det i virksomhet et poståpneri ved navn *Vansøyvågen* i Vikna herred, Nord-Trøndelag fylke. Overordnet postkontor Rørvik.

Gardåsen poståpneri under Elverum postkontor er nedlagt 16. februar 1959. Ny postadresse *Nybergsund*.

Postanvisnings- og postoppkravstjenesten med utlandet.

Postanvisningstjenesten er gjenopptatt med Algerie og Finnland i retning fra Norge og med Østerrike i begge retninger fra 1. februar d. å. Fra 1. mars d. å. gjenopptas tjenesten i begge retninger med Belgia og Japan.

Telegramanvisninger, utbetalingsmelding og ilbudutlevering er tillatt. Med Østerrike kan imidlertid telegramanvisninger ikke utveksles før fra 1. mars d. å.

Postanvisningene skal lyde på adresselandets mynt, til Japan likevel på pund sterling. Anvisningene fra Japan vil også lyde på pund sterling. Beløpet på disse anvisningene omgjøres til norsk mynt etter *utbetalingskurs* som meddeles ved rundskriv fra Poststyret.

Postoppkravstjenesten med Luxembourg og Vatikanstaten er gjenopptatt i begge retninger fra 1. februar d. å.

Postoppkrav kan heftes på rekommanderte sendinger, verdibrev og pakker. — Maksimumsbeløpet er 100 kroner i begge retninger.

Portoendring fra 1. april 1959.

A. Ved kongelige resolusjoner av 16. og 23. januar 1959 er bestemt:

1. Porto for brev til utlandet fastsettes til:
Vekt til og med 20 g 90 øre
Pr. overskytende 20 g 55 øre
2. Porto for brevkort til utlandet fastsettes til:
Enkelt brevkort 55 øre
Brevkort med betalt svar 110 øre
3. Porto for korsbåndsendinger til utlandet fastsettes til:
a. Trykksaker:
Vekt til og med 50 g 35 øre
Pr. overskytende 50 g 20 øre
b. Vareprøver og forretningspapirer som for trykksaker.
4. Porto for postanvisninger innenriks fastsettes til:
For beløp til og med kr. 25 ... 50 øre
Over kr. 25 t. o. m. kr. 100 ... 100 øre
Over kr. 100 t. o. m. kr. 500 ... 150 øre
Over kr. 500 t. o. m. kr. 1000 ... 200 øre
Videre pr. 1000 kroner 100 øre
5. Porto for innbetalingskort fastsettes til 35 øre.

6. Porto for innenrikske pakker fastsettes til:

Vanlige pakker:

	Takstgruppe		
	I	II	III
	øre	øre	øre
Vekt til og med 1 kg	200	500	700
Over 1 kg til og med 3 kg	300	600	800
Over 3 kg —>— 5 kg	400	700	900
Over 5 kg —>— 10 kg	600	900	1200
Over 10 kg —>— 15 kg	800	1200	1500
Over 15 kg —>— 20 kg	1000	1500	2000

Særpakker (skjøre pakker): Porto som for vanlige pakker med tillegg av 50 prosent.

Ilpakker: Porto som for vanlige pakker med tillegg av 100 prosent.

Verdipakker: Vektporto som for ilpakker, med tillegg av rekommandasjonsavgift og assuranceavgift.

7. *Rekommandasjonsavgiften* for sendinger innenriks og til utlandet fastsettes til 90 øre.
8. De nevnte endringer gjelder fra 1. april 1959.

B. Samferdselsdepartementet har fastsatt følgende endringer fra samme tidspunkt:

1. Porto for *postanvisninger til utlandet* (utenom de nordiske land) fastsettes til:

Beløp inntil kr. 25	65 øre
—»— kr. 50	80 øre
—»— kr. 100	105 øre
—»— kr. 250	140 øre
—»— kr. 500	215 øre
Videre pr. 250 kroner	75 øre

2. Porto for *postoppkrav til utlandet* (utenom de nord. land) fastsettes til:

Vanlig porto for sendingen +

For beløp inntil kr. 25	120 øre
—»— kr. 50	135 øre
—»— kr. 100	160 øre
—»— kr. 250	195 øre
—»— kr. 500	270 øre

Videre pr. 250 kroner

3. Prisen for *svarkuponger* settes til 100 øre.

Frimerker m. v.

Frimerker à 55 øre kan igjen bestilles. Når restbeholdningen av den tidligere type er brukt opp, vil det bli sendt merker av den nye typen, i grå farge.

Frimerker og tjenestemerker à 40, 60, 70 og 75 øre skal gå ut. Etterat portoendringen er trådt i kraft, kan beholdningene av disse merkene og av brevkort à 35 og 30 + 30 øre, aerogrammer à 65 + 5 øre og svarkuponger à 75 øre sendes *Frimerketellingskommisjonen*.

Literatur.

Mexico's luftpostkatalog.

En eldre frimerkesamler, hr. Francisco Monterrubio, Mexico City, har utgitt på eget forlag en katalog over Mexico's luftpostmerker 1922—1957, — pris \$ 1.—, 80 sider. Den er tiltalende, hendig størrelse, godt spesialarbeide med opplysninger; språket er spansk og engelsk. Illustrasjonene kunne nok vært bedre. For luftpostsamlere er boken en utmerket oppslagsbok. Verdiansettelser synes meg moderate. Der er mange advarsler for falske overtrykk og prøvetrykk.

Det synes meg som om de Sentral-amerikanske postverk i de siste 30 år har forstått å øke inntektene ved frimerkesalg av stadig nye luftpostmerker i tide og utide — nye eller med overtrykk. Mexico er ikke unntatt, hvilket katalogen også viser. En skulle tro at det meksikanske postverk har oppnådd hensikten med de mange luftpostserier — hvis denne er å få inntekter; samtidig beklager samlerne at respekten for postverkets moral avtar iblant.

Mexico's klassiske frimerker er på grunn av landets daværende postsystem blant de fremste og de mest interessante vår hobby har å by oss. Før eller senere vil nok det meksikanske postverks ledelse også se dette og bremse — «Stopp, sjå og hør» — på utgivelsen av unødvendige frimerker.

Ovennevnte katalog anbefales på det beste.

A. O.

Møtereferater fra forbundsklubbene.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB

avholdt møte nr. 321 i Storsalen, Central Hotell, mandag 9. februar 1959 kl. 19. Dette møte var klubbens ordinære generalforsamling.

Formannen åpnet møtet og anmodet Langerud om også i år å påta seg å være møtets dirigent. Langerud konstaterte da at det var fulltallig

fremmøte, ifølge lovene minst 20, og erklærte generalforsamlingen for lovlig satt og gikk over til dagsordenens forskjellige poster. Disse var:

1) Arsberetning for 1958 som ble godkjent uten bemerkninger.

2) Regnskap. Kassereren gjennomgikk regn-

skapets forskjellige poster og ble enstemmig meddelt decharge for dette og likeledes for regnskapet for Stigende fond.

3) Kontingent 1959. Denne ble uforandret kr. 22 også for 1959.

4) Budsjettforslag. Dirigenten leste styrets budsjettforslag. Sverdrup viste til et brev han som forbundsrepresentant hadde fått, hvor en forhøyelse av kontingenten til forbundet ble antydnet. Formannen opplyste at klubben ikke hadde fått noe brev som det Sverdrup nevnte, og at styrets budsjettforslag selvsagt ikke kunne tåle noen som helst kontingentforhøyelse til forbundet. Breda Sørensen gjorde nærmere rede for saken som forbundets representant.

5) Arsberetning for biblioteket 1958 ble godtatt uten bemerkninger.

6) Arsberetning og regnskap for junioravdelingen ble også enstemmig godtatt.

7) Sverre Iversen redegjorde for byttevirk-somheten 1958. Det har vært 30 pakker i sirkulasjon med uttak brutto på kr. 4306.39. Dette ga en nettoinntekt til klubben på kr. 482.20. Godkjent med applaus og takk til Iversen for dyktig utført arbeid.

8) Valg. Valgkomiteens innstilling ble lest opp og det ble foretatt følgende valg:

Formann: Tungesvig gjenvalgt. Nestformann: Dr. Reinsfelt. Kasserer: Skjold. Suppleanter: Breivik gjenvalg, Sverre Eriksen og Sjørn nye. Revisorer: Sverre Eriksen og O. Bang Slettemo. Valgkomité: Breda Sørensen og Langerud gjenvalg, Sverdrup ny. Bibliotekar: Mandt m/ Uggen som assistent. Stigende fond: H. C. Christoffer-sen med Edm. Eriksen som varamann. Auk-sjonskomité: Breda Sørensen, Smith og Iversen. Pro-tokollfører: Smith. Junioravdeling: Frk. Larsen og Mandt. Festkomité: Frk. Larsen, Smith og Reinsfelt. Representanter til forbundet: Styret hadde her foreslått gjenvalg av Sverdrup og Breda Sørensen. Sverdrup ba seg fritatt og foreslo formannen valgt i stedet. Valgt ble Breda Sørensen og Tungesvig. Som varamann ble valgt Mandt og som personlig varamann for formann Reinsfelt. Styret foreslo nedsatt en redaksjonskomité til Budstikka. Formannen redegjorde nærmere for styrets forslag. Valgt ble Sverdrup, Andresen og H. J. Røed. Bytteforstander: Styrets forslag var gjenvalg av Iversen. Iversen gikk med på å fortsette som bytteforstander med Mandt som assistent.

8) Eventuelt. Sverdrup spurte om styret hadde noe forslag til anvendelse av overskuddet for 1958. Formannen svarte at styret ville føre be-løpet i ny regning og se tiden an.

Dermed var dagsordenen ferdigbehandlet, og Langerud erklærte generalforsamlingen hevet.

På styrets vegne inviterte formannen på kaffe og kaker. Herr Mogensen hadde vært så elskver-dig å forære frukt.

25 medlemmer var til stede.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB

Møte nr. 455 den 13. januar 1959 i Handelens Hus. 20 medlemmer til stede. Formannen ledet møtet.

Div. sirkulærer og julehilsener ble referert. Siste liste fra Post-verkets frimerkesalg til samlere ble sendt rundt. To medlemmer hadde sagt opp sitt medlemskap, og tre medlemmer var strøket for manglende

kontingent. Et passivt medlem ønsket å bli ho-vedmedlem, og et nytt medlem ble innvotert.

De nye tidsskrifter ble så anmeldt av biblio-tekaren.

Under eventuelt hilste Ingolf Nilsen fra første-sekretæren, Arne Arnesen, som ligger på syke-hus. Caspar Smith, som også hadde ligget på sykehus i julen, takket for blomsterhilsen fra klubben.

Formannen ba om at forslag til generalfor-samlingen måtte bli sendt styret snarest.

En del gamle helsaker ble satt opp til auksjon, og budene falt livlig. Til slutt sendte salgslederen rundt en del utvalgshefter, og møtet fortsatte ut-over til kl. 22.30.

Arne J. Hansen.

Møte nr. 456 tirsdag 27. januar 1959. Møtet ble som vanlig holdt i Handelens Hus, hvor 21 med-lemmer og 1 gjest var til stede. Formannen ledet møtet.

Av post var bare kommet tilbud på førstedags-konvolutter fra Frimerkekompaniet. Ingen tids-skrifter var kommet siden sist.

Artikkelen i tidsskriftet «Hva interesserer den enkelte mest», som ble inngående diskutert på møte nr. 452, ble igjen tatt opp til behandling. Formannen opplyste at saken var behandlet på siste styremøte, hvor man hadde satt opp føl-gende 6 punkter:

1) En fast spalte i tidsskriftet hvor de enkelte klubber kan få inn meddelelser til sine med-lemmer.

2) Bibehold av møtereferater fra forbunds-klubbene.

3) Nyhetstjenesten gjøres best mulig. Har merke tinteresse for temasamlere, bør motivets navn nevnes, f. eks. navn på vedkommende dyr, fisk, insekt, blomst o. l. Navnene bør oppgis på norsk og latin. Klisjéene i forbindelse med ny-hetstjenesten sløyfes.

4) Tidsskriftet bør i den utstrekning det er mulig få en fast kontaktperson i hver klubb.

5) Annonnene i tidsskriftet bør søkes økt mest mulig. Også til dette bør det være en fast med-arbeider i hver klubb.

6) Detaljstoff om norske merker bør fortsatt ha en bred plass i bladet, men det bør også søkes å skaffe mer populært stoff for ikke spesial-samlere.

Formannen ba medlemmene uttale seg om de forskjellige punkter. Til punktene 1, 2 og 6 var det ingen bemerkninger.

Ad punkt 3. Johnsen opplyste at han hadde utarbeidet en betenkning til forbundsstyret om nyhetstjenesten. For ham kunne gjerne klisjéene sløyfes, men man må være litt forsiktig her og tenke på dem som ikke har adgang til utenland-ske tidsskrifter. Derimot mente han det måtte kunne inngås avtale med andre tidsskrifter om utlån av matriser. Johnsen var også inne på tan-ken om simplere papir i tidsskriftet for derved å få utgiftene ned. Mange av de store utenland-ske frimerkeblad bruker papir av atskillig ringe-re kvalitet enn vårt. Ingolf Nilsen støttet tanken om utlån av klisjéer bladene imellom, men han var redd for at avbildningene da lett kunne bli for gamle. Fagmannen Munksgaard kunne her berolige Nilsen med at det kun gjaldt matriser, hvoretter hvert blad støpte sine egne klisjéer. Matrisene kunne således sendes videre før ved-kommende blad gikk i trykken. Formannen var

fremdeles av den mening at mange avbildninger var unødvendig. Står det i teksten at merkets motiv er et blåbær, så vet jo alle hvordan det ser ut.

Ad punkt 4. Alle var enig i at tanken er god, men vanskeligheten er å finne mannen. Det ville være nok så flaut å stå som forslagsstiller her og så ikke være i stand til å oppnevne en kontaktmann fra vår egen klubb.

Ad punkt 5. Her var en heldigere, idet Anton Nilsen allerede hadde tatt seg av annonsesaken. Ingolf Nilsen kom inn på annonsenes gode effektivitet og fortalte at både han og flere andre i klubben hadde fått kontakter derigjennom.

Saken ble deretter utsatt til realitetsbehandling på generalforsamlingen.

Under eventuelt diskuterte man Postmannslagets førstedagskonvolutter i anledning av DNT-merket. Johnsen hadde fått en forespørsel om kjøp av slike, men han klaget over den høye pris og likeledes at stemplingen erfaringsmessig var dårlig. Vedkommende hadde imidlertid lovet bedre service nå. Arne J. Hansen hadde mottatt en forespørsel fra en sveitsisk forbindelse om å skaffe speiderstempler. Han ba medlemmene være hjelpelig hermed. Man har tidligere drøftet den dårlige frankering klubbene imellom, men nå mente Ingolf Nilsen at bunnen var nådd. Fra Gjøvik Filatelistklubb hadde han nemlig mottatt en forsendelse med maskinfrankering. Johnsen kunne hilse fra formannen i Grimstad-klubben, som meldte om en gledelig virksomhet der. Dahl ville gjerne ha sakkyndig orientering om hvordan man bør sette opp en samling. Formannen opplyste at det tidligere var holdt en del kåserier over emnet, men han så gjerne et nytt kåseri her. Berg Thomassen mente det ville være heldig om noen av medlemmene demonstrerte sine monterte ark på møtene og da gjerne oppsatt i klubbens rammer.

Aftenens auksjon bød på litt av hvert og innbrakte kr. 34.75. Til slutt sirkulerte salgslederens utvalgshefter inntil møtet sluttet ved 22.30-tiden.

Arne Arnesen.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1446 ble holdt 2. februar 1959 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, I. I. Jacobsen. Til stede var 78 medlemmer og 6 gjester. Et nytt medlem ble opptatt. 3 anmeldelser om opptagelse. Gjenvalg av voldgiftsutvalget for byttevirksomheten og av husfondkomiteen. Til valgkomité for 1959 ble valgt Ulleberg (formann), Holtan og Jorulf Jensen.

Div. nyheter og bytteønsker samt brev fra USA med nyttårsønsker og hilsen til styre og medlemmer ble lest opp.

Hans Rode kåserte om De forente stater, ledsaget av lysbilder.

Solheim fortalte at det ved den internasjonale frimerkeutstilling i Palermo til høsten skulle være en egen paviljong for temasamlinger.

Thrap-Meyer spurte om det hadde vært konkurrert om utkast til de nye kongemerkenes eller «Kloster-merkenes», og utløste dermed et ordsifte hvor Eliassen, Høveren og Grahm deltok.

Møtet ble hevet kl. 20.45.

Harold Hvistendahl.

SKIENS FILATELISTKLUBB

Klubben avholdt sitt 35. årsmøte 9. februar d. å. under ledelse av formannen, som ønsket de fremmøtte 20 medlemmer velkommen.

Årsberetning ble referert ved sekretæren. Av beretningen gikk det fram at klubben for tiden har 65 medlemmer, hvorav noen få B-medlemmer.

Beretningen viste ellers at klubben i den forløpne sesong hadde arbeidet godt, og at det hadde vært bra frammøte til møtene.

Regnskapet, som viste et lite underskudd, ble referert ved kassereren og ble godkjent uten bemerkninger, likeledes byttelererens regnskap. Det ble også lagt fram en redegjørelse angående biblioteket samt klubbens Norgessamling.

Valget gikk fort unna, da det var nedlagt et godt forarbeide av valgkomiteen. Det nye styret fikk følgende sammensetning: Formann: Alf Palmgren. Viseformann: Ernst Abrahamsen. Sekretær: Eigil Andreassen. Kasserer: Ivar Ingebretsen. Bytteleder: Finn Halvorsen.

Etter årsmøtet var det en enkel spiseaften.

Formannens adresse er: Alf Palmgren, Boks 28, Porsgrunn. Byttelederens adresse: Finn Halvorsen, Jonas Lies gate 8, Skien.

Sekr.

STAVANGER FILATELIST-KLUBB

Møte nr. 569 den 13. januar 1959 på Victoria Hotell. 13 medlemmer til stede. Formannen, Bernt C. Middelthon, åpnet møtet.

De nye norske kronemerker var kommet, og formannen hadde tatt med serien til beskuelse. Han hadde også med de to store og flott innbundne bøker «Frimerket beretter»

og «Frimerkets bok». Sistnevnte syntes å være den beste. Formannen refererte litt av innholdet og viste forskjellige bilder og plansjer.

Til slutt takket formannen for frammøtet, og bytteheftene ble lagt fram.

Møte nr. 570 den 27. januar på Victoria Hotell under ledelse av formannen, Bernt C. Middelthon. 12 medlemmer til stede.

I anledning av at Kong Frederik av Danmark fyller 60 år den 11. mars, utgis i Danmark en minneserie på 3 verdier.

Formannen sammenlignet den danske og norske portoen. Innenlands: 30 øre i Danmark, i Norge 45 øre. Utenlandsportoen i Danmark: 60 øre, mens den i Norge blir 90 øre fra 1. april i år.

Fra den svenske boken «Frimerkets bok» refererte formannen et interessant avsnitt omhandlende Feraris og hans samling av frimerker.

Som avslutning var det auksjon over en del norske merker.

Thorbjørn Thoresen.